

Dictée Willemsfonds Gent

Auteur: onbekend

Wat als Hugo Claus “Het plezier van België” had geschreven? Sine dubio was dat een Bildungsroman vol bêtises geworden! Op het jongenspensionaat gaven nonnetjes in nietsverhullende negligés lessen paaldansen en aquarelleren. Hoofdpijn en heimwee van de ratés verjoegen ze niet met Dafalgan of aspirine maar met chocomoussejes en citroenmeringues.

Tijdens de zomervakantie stal Louis Seynaeve niet alleen het slipje van de modieuze seksbom Laura, maar nam ook de femme fatale zelf mee. Ze ontsnapten via de Jodenbuurt, verstopten zich in een namaak-Vikingschip, gingen van boord in Alaska en bedreven de liefde in een Eskimohut. Ze reisden van Zuid-Siberië tot de Zuidzee.

De do's-and-don'ts van Laura werden Louis echter te veel. Zonder één spat ludduvuddu keerde hij tussen het eenmeifeest (1 meifeest) en Hemelvaart van het volgende jaar alleen naar huis terug.

Ervan uitgaande dat de Tweede Wereldoorlog geen shockeffect in het dorp zou teweegbrengen, en blind voor elke vorm van collaboratie, leidde hij een dedaigneus leventje als het mascottetje van de gematureerde douairières van het dorp.

Toen cellulitis en jarretelleneceem hem begonnen te vervelen, ruilde hij de miss piggy's voor een opeenvolgende reeks miss twiggy's in. In de jaren 60 veranderden vrouwen echter in groten getale van attitude. Van argeloze, hersenloze meisjes werden ze radicaalfeministische dolle mina's. Ze gingen werken als kamikazepiloten, diskjockeys, variétéartiesten. Louis vond ze allemaal van lotje getikt. Wat de meiden fair play noemden, was niets anders dan hun leven overhoophalen.

Hij trouwde met zijn masseuse en de kwintessens van zijn leven werd Koning Voetbal. Een ersatz voor het malheur van Louis, een garantie voor het succes van de roman.

Onmiddellijk na de eerste uitgave verscheen er al een facsimile van Claus' werk. Het werd tot uitreuren herhaald dat dit werk dicht bij de grens van het geniale komt. De reminiscentie aan dit eclatante succes is nog levendig. Gezamenlijk besloot men dat het werk de pijler vormt van de Vlaamse literatuur.

Hoe verging het Louis? Met de voetbaltoto won hij een smak pingping die hij prompt investeerde in het bordeel van Laura. Hij werd puissant rijk en ongegeneerd gelukkig. Zelfs Pietje de Dood kreeg moeilijk vat op hem. Louis werd waratje een oude knar. Geen petanque, scrabble of patience voor hem. Als 85-plusser zou hij nog gebungeejumpt en gebreakdancet hebben. Met zo'n ideeëloze roman was Hugo Claus vast wel Nobelprijswinnaar geworden.